

[Elgaard.]

Aar efter Aar har været sat i Gang, er netop Arbejde vedrørende Regulering af Veje, Forbedring af Veje, Regulering af Vandløb, og hvad det nu kan være. Det er alt sammen Ting, man hvert Aar har fæstet sin Opmærksomhed paa, og vedrørende et saa vidtspændende Forslag som det, man fra Socialdemokratiets Side her stiller om 50 Mill. Kr. til Vejarbejder, vil jeg sige, at selv om Danmarks Veje et og andet Sted ikke er saa gode, som de burde være, er det dog heller ikke nogle Sumpbaner. De allerfleste Steder er de til at færdes paa baade for almindelige Køretøjer og for Luksusautomobiler. Endvidere er det saadan, at paa hvert eneste Aars kommunale Budgetter og Aamtsraadsbudgetter er der afsat betydelige Beløb til Vedligeholdelse og Grundforbedring af Vejene, og Kommunernes økonomiske Evne i saa Henseende er jo blevet styrket ved Overførelsen af en betydelig Del af Motorafgiften til Kommunerne. Jeg tror derfor ikke, man vilde være berettiget til at mene, at et saadant Forslag som dette om de 50 Mill. Kr. skulde gennemføres. Et saa voldsomt Slag i een Retning vilde under de nuværende økonomiske Forhold hverken være forsvarligt og ej heller nødvendigt.

Endelig vedrørende § 5 om 7 Mill. Kr. til Byggevirksoheden forstod jo den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Fr. Andersen [Holbæk A.]) mit Partis Stilling til denne Sag, og det kan heller ikke undre nogen, at vi fra vor Side siger, at vi ikke kan være med til at lovfæste denne Paragraf. Jeg tror, det vilde være meget forkert at gennemføre denne Bestemmelse, for hvad Byggeforholdene angaar, er Stillingen nu meget nær den, at der er Mulighed for, at det private Byggeri kan overtage den Opgave at forsyne det danske Samfund med de nødvendige Boliger. Jeg tror, at det mest effektive Skridt, der kunde tages i den Retning, var at søge Boligrestriktionerne hævet det sidste Sted, hvor de endnu findes. Det vilde sikkert være et meget positivt Skridt i Retning af en normal Udvikling indenfor Byggeomraadet.

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne omtalte i Gaar under sin Anbefaling af sit Lovforslag, at en Timebetaling af 98 Ø. ikke kunde siges at være for meget, og

regnede man med 3 Arbejdsdage pr. Uge, vilde Fortjenesten derved blive mellem 23 og 24 Kr. ugentlig, og naar det Beløb skulde strække til til Forsørgelse af en Familie paa 4 Medlemmer, saa var der ikke noget som helst Grundlag for at fradrage 15 pCt. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at det ikke er for meget, og i, at der ikke vilde blive noget at rutte med i en saadan Husholdning. Men der er en Ting i Forbindelse med hele Spørgsmaalet om Beskæftigelse og Betaling, som jeg gerne vil gøre blot en enkelt Bemærkning om. Det nytter ikke at søge at fremskaffe Arbejde af den ene eller den anden Art, hvis Bekostningen ved Arbejdet ligger udover, hvad der er for det første betalbart for dem, der skal lade Arbejdet udføre, og for det andet konkurrencemæssigt paa de Omraader, Arbejdet vedrører. Jeg tror derfor, at vi vedrørende de Arbejder, der skal udføres indenfor vort Samfund, maa lade det forblive i det Leje, hvor det ligger nu, hvorefter det bliver Kommunalbestyrelserne, der finder Vejene, og skulde disse være økonomisk saaledes stillet, at de maa søge Bistand udefra, saa kender jo ogsaa vore Kommunalbestyrelser Vejen til Forhandling derom.

Jeg kan derfor ikke tilsige mit Partis Medvirkning til Lovforslagets Gennemførelse.

Johannes Lou: Det maa være en Lise for den højtærede Indenrigsminister i disse Trængselens Dage, hvor der er Uenighed indenfor Venstre om de forelagte Lovforslag om Formueskat, Bankvæsen og Dumpingforanstaltninger, at faa Venstres Ordførers direkte Tilslutning til det af Ministeren tagne Standpunkt. Naar man læser dette Lovforslag hurtigt igennem, maa man erkende, at det er et Lovforslag, hvori Millionerne ruller i lange Baner. Ikke mindre end 86 Mill. Kr. er der her Tale om. Lovforslagets Hensigt er at modvirke Arbejdsløsheden, og det er en Selvfølge, at det konservative Folkeparti vil tage ethvert Lovforslag, der har denne Hensigt, op til den alvorligste Overvejelse. Vi har jo selv stillet vort principielle Forslag om Foranstaltninger til Modvirkning af Arbejdsløsheden, og det er en Selvfølge, at vi vil sætte den størst mulige Kraft ind paa at faa dette Lovforslag vedtaget.